

เร็นทัล
ซิลเดรน

ลูกไม่ใช่ลูก

レ
ン
タ
ル
・
チ
ル
ド
レ
ン

ยามาดะ ยูซุเกะ

เขียน

บัณฑิต ประดิษฐานุวงศ์

แปล

ฟูสดี นาวาริจิต

บรรณาธิการ

เพราะมีเลือดเนื้อและหัวใจ
จึงยืนยันรักครั้งแรกเป็นรักเดียวตลอดไป

เร็นทัล ซิลเดรน ลูกไม้ไข่มุก レンタル・チルドレン

ยามาคะ ยูซุเกะ เขียน
บัณฑิต ประดิษฐานวงษ์ แปล

RENTAL CHILDREN by Yusuke Yamada

Copyright © Yusuke Yamada 2008 All rights reserved.

Originally published in Japan by Gentosha Publishing Inc., Tokyo.

This Thai edition published by arrangement with
Gentosha Publishing Inc., Tokyo c/o Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ตุลาคม 2561
จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์ไคฟูกุ-ลิท
บริษัท ไคฟูกุ ครีเอเตอร์ จำกัด

ยูซุเกะ, ยามาคะ.

เร็นทัล ซิลเดรน ลูกไม้ไข่มุก.-- กรุงเทพฯ : ไคฟูกุ ครีเอเตอร์, 2561.
176 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. บัณฑิต ประดิษฐานวงษ์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.63

ISBN 978-616-448-010-0

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้

@booktime

ประธานกรรมการบริหาร : จินตนา เฉลิมชัยกิจ

กรรมการผู้จัดการ : อลีน เฉลิมชัยกิจ

ที่ปรึกษา : ลลิตรา วรสุมาวงษ์ นิเวษบระ

บรรณาธิการบริหาร : วรุฒม์ ทองเชื้อ

บรรณาธิการต้นฉบับแปล : ศุสดี นาวาวิจิต

กองบรรณาธิการ : สุรินทร์ บุระณา, รัชนก วาระวิชะนี

ออกแบบปกฉบับภาษาไทย : Wonsuk28

ศิลปกรรม : Vinussa

พิสูจน์อักษร : ณฤดี ภมร

ฝ่ายการตลาด : อัครณัฐ ชุมนุ่ม

ฝ่ายขาย : มนต์ชยา ศิริวงษ์, อุดร ปัญญาชัย

ฝ่ายประสานงานโรงพิมพ์ : ไพบูลย์ ชาคริยานนท์

พิมพ์ที่ : บริษัท พี เอ็น เค แอนด์สกายพริ้นติงส์ จำกัด

จัดจำหน่ายโดย : สายส่งสุขภาพใจ บริษัท บิ๊ก ไทม์ จำกัด

214 ซอยพระรามที่ 2 ซอย 38 ถนนพระรามที่ 2 แขวงบางมด เขตจอมทอง กทม. 10150

โทรศัพท์ : 0 2415 2621, 0 2415 6507

คำนำสำนักพิมพ์

ผู้เขียน “เร็นทัล ซิลเดรน ลูกไม่ใช่ลูก” “ยามาตะ ยูซุเกะ” เป็นผู้มีสไตล์การเขียนเฉพาะตัว ส่วนแนวทางการตลาดนั้นก็ฉีกแนวกรอบความคิดเดิมๆ ชอบใช้สื่อแปลกๆ ที่หนังสือเล่มอื่นไม่ใช้กัน (รายละเอียดมีในประวัตินักเขียน) และยังบอกว่าตัวเองเป็นคนไม่ชอบอ่านหนังสือ ความแปลกแตกต่างตรงนี้ เปิดเผยเสน่ห์ในงานเขียนของเขา คืออ่านสนุกทุกหน้า มีเอกลักษณ์ ใช้คำที่เรียบง่าย แต่มีพลังดึงดูดให้เราได้อ่านแบบต่อเนื่องเพลิดเพลิน ชวนติดตามอย่างใจจดจ่อไม่ลดละ

วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของเด็กที่ถูกเข้ามาเป็นลูกของครอบครัวหนึ่ง ฉายภาพการเดินทางของชีวิต ความรักภักดี ความเหงา ความเศร้าซ้ำซึ่ง อ่านแล้วหยุดอ่านไม่ได้ อ่านต่อจนจบแบบเพลินๆ มีเรื่องให้ฉกติดตามรายทาง บางคนบอกว่านี่คือซิกเนเจอร์ของ “ยามาตะ ยูซุเกะ” ผูกเรื่องชักชวนผู้อ่านลื่นไหลไปตามจินตนาการโดยไม่รู้สึกรัดเยียด แถมตอนจบของเล่มนี้ยังต้องเอามือทาบหัวใจให้ประทับใจความรู้สึกนั้นไว้เนิ่นนาน นอกจากรอยน้ำตาที่ผู้เขียนฝากไว้ ยังมีประเด็นน่าสนใจที่ถูกทิ้งไว้ให้ผู้อ่านคุยกันได้อีกยาว สนพ.ไดฟุกุ-ลิทยีนยืนยันว่าแปลมาครบทุกบททุกตอน แต่อ่านจบแล้วไม่ต้องสงสัยว่าขาดหน้าไหนไปหรือเปล่า หลายคนอ่านทวนเพราะไม่แน่ใจว่าอ่านกระโดดหรือเปล่าด้วยซ้ำ อันนี้เป็นเสน่ห์ร้ายแรงของเล่มนี้

เร็นทัล ซิลเดรน ลูกไม้ไข่มุก ฉบับภาษาไทย ได้รับเกียรติจาก นักแปลอาวุโสที่ได้รับความเคารพนับถือในวงการนักแปลวรรณกรรมถึง 2 ท่าน มาร่วมสร้างสรรค์งานแปลเล่มนี้ออกมาอย่างเต็มรส นักแปลที่มี ผลงานการแปลหลากหลายวงการอย่างอาจารย์บัณฑิต ประดิษฐานวงศ์ ให้เกียรติมาเป็นผู้แปล และพิเศษสุดกับบรรณาธิการการแปลระดับล่าม และนักแปลเครื่องราชอิสริยาภรณ์ นั่นคือ อาจารย์มุสดี นาวาวิจิต ผู้เป็นที่รักนับถือของนักอ่านนั่นเอง [เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อาจารย์มุสดี ได้รับคือ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อาทิตย์อุทัย ชั้นที่ 4 เคียวกุจสี โขจุโซ (The Order of the Rising Sun, Gold Rays with Rosette) จากทั้งหมด 8 ชั้น ในลำดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์อาทิตย์อุทัย เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ลำดับที่ 3 จากทั้งหมด 6 ลำดับ จากพระจักรพรรดิ ประเทศญี่ปุ่น]

ขอให้นักอ่านมีความสุขกับความคิดสร้างสรรค์ ประเด็นชวนค้นหา และสำนวนแปลชั้นครูของ “เร็นทัล ซิลเดรน ลูกไม้ไข่มุก” ได้ ณ บัดนี้

อลีน เอลิมชัยกิจ
ผู้ก่อตั้งสำนักพิมพ์ไต้ฝุ่น-ลิท
13 กันยายน 2561

บทนำ

วัน อังคารที่ 30 สิงหาคม บ่าย 2 โมง 40 นาที
ที่เมืองชิบุโนะ จังหวัดคานากาวะ

รถบัสบรรทุกผู้โดยสาร 41 คน แล่นจากถนนหลวงเข้าสู่เส้นทาง
ขึ้นเขา ต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นอย่างหนาที่บสองข้างทางปิดกั้นแสงแดด เพียง
มองใบไม้ไหวก็ทำให้รู้สึกเย็นสบาย เสียงจักจั่นชวนให้ลืมชีวิตในเมืองใหญ่
จิตใจไม่ได้สงบแบบนี้มานานแค่ไหนแล้วนี่ คิดถูกแล้วที่มากับซุนตะ

รถบัสแล่นด้วยความเร็วคงที่ ไต่ไปตามทางลาดชันซึ่งทัศนวิสัย
ไม่ดี และลดความเร็วลงอีกเมื่อเข้าโค้งหักศอก

เสียงคุยกันในรถดังไม่ขาดสาย ซินทาโร คумаโมโตะะยิ้มให้ซุนตะ
ผู้นั่งอยู่ข้างๆ

“ร้อนมั๊ยลูก”

ซุนตะได้แต่มองจ้องไปยังที่นั่งข้างหน้า

คумаโมโตะะจับเสื้อยืดสีขาวที่ย้วยตรงหน้าอกของซุนตะให้เข้าที่
แล้ววางมือบนนมม้าที่มีเส้นผมตรงเป็นเงาของซุนตะ

“พ่อดีใจ ได้อยู่กับซุนตะแล้วมีความสุขจริงๆ”

เขารู้สึกมีความสุขที่สุดในชีวิต 34 ปีที่เกิดมา

แต่ซุนตะไม่มีปฏิกิริยาใด ตากลมโตเปิดกว้างไม่ขยับแม้แต่น้อย
ราวกับตุ๊กตา ถึงกระนั้นคумаโมโตะะก็พอใจ ขอให้ซุนตะอยู่ด้วยเท่านั้น...

เมื่อแดดส่องเข้ามาในรถอีกครั้ง เขาก็เห็นตัวเมืองชิบุโตะอยู่ด้านล่าง
อาคารแต่ละหลังดูเล็กจิ๋ว มีเพียงรถยนต์ที่พอจะมีความเคลื่อนไหวให้เห็น

คุมาโมโตะตะตะปาซุนตะพลางชี้ให้ดูหลังคาบ้าน

“ตรงนั้นเป็นสีแดง สีฟ้า สีเขียวก็มี คุณันสิ เห็นไหมมีหลังคา
สีเหลืองด้วย”

ซุนตะหันหน้าไปทางที่ถูกชี้เพียงเล็กน้อย คุมาโมโตะยิ้มคนเดียว
ได้ยินเสียงเครื่องบินแต่ไกล ปีกสีขาวบินตัดผ่านทัศนียภาพซึ่งคุมาโมโตะ
กำลังมองอยู่

“คุณันสิซุนตะ ใหญ่จังเลย”

ตอนนั้นเองที่คุมาโมโตะเห็นรถสปอร์ตสีแดงแล่นลงเขามาด้วย
ความเร็วสูง

คุมาโมโตะร้องเสียงหลง รถสปอร์ตไม่เห็นรถบัสหรืออย่างไรถึงวิ่ง
ออกนอกช่องทาง

แยแล้ว เขาปิดตาลงในขณะที่รถชนประสานงา รถบัสโยกอย่างแรง
ผู้โดยสารหญิงกรีดร้อง พนักงานขับรถสับสนกับเหตุกะทันหัน จึงหัก
พวงมาลัยเข้าด้านรั้วกั้นริมถนน คุมาโมโตะรู้สึกถึงอันตราย เขาดึงซุนตะ
เข้ามากอด

รถบัสชนทะลุรั้วกั้นสีขาวและตกลงจากหน้าผา

ท่ามกลางเสียงร้องของผู้คน คุมาโมโตะกระเด็นจากที่นั่ง หลัง
กระแทกเพดานรถอย่างแรง แต่เขาก็ยังปกป้องซุนตะอย่างสุดความสามารถ สองมือกอดแน่นขึ้นอีก

ร่างของคนโดยสารทั้ง 41 คน และสัมภาระลอยไปคนละทิศคนละ
ทาง กระจกหน้าต่างแตกกระจาย บางคนกระเด็นออกนอกรถ

ไม่เป็นไร...ไม่เป็นไร

เขาเฝ้าบอกที่ข้างหูซุนตะขณะก้มอย่างแรงทั้งซ้ายขวาบนล่าง
แต่ทันใดนั้นศีรษะเขาก็กระแทกกับราวจับจนสติเลือนราง ร่างของซุนตะที่

กอดไว้ค่อยๆ ห่างออกไป จากนั้นรถบัสก็กระแทกพื้นจนหยุดการเคลื่อนไหว
ส่งเสียงดังสนั่นไปทั่วบริเวณ...

ไม่นาน คิว้นดำจากรถบัสก็ลอยคลุ้งไปทั่วฟ้า แต่ภายในรถไม่มี
แม้แต่เสียงคราง รถบุงบี เศษกระจกแตกกระจาย น้ำมันรถน้ำมันเครื่อง
หยุดติ่ง ยางล้อกลิ้งอยู่ห่างออกไป บนหน้าต่ามีคราบเลือด...

จู่ๆ ประตูรถที่หันขึ้นข้างบนก็เปิดออก มีเด็กผู้ชายสวมเสื้อผ้าขาด
วินเลือดเกรอะกรังปีนออกมา

เด็กคนนั้นกระโดดลงจากรถบัสราวไม่มีอะไรเกิดขึ้น เขาไม่เหลียว
หลังหรือเช็ดเลือดบนหน้า หากเดินจากออกมาอย่างช้าๆ ด้วยสีหน้านิ่งเฉย

ชิน ไอดะนั่งสูบบุหรี่เฟ่งดูนาฬิกาบนโซฟาห้องพักรอของศูนย์
ยามานาชิที่ 1

“ยังอีกหะรอ เฮ้ย”

เวลาผ่านไปแล้ว 30 นาที เขานั่งรอจนเบื่อเต็มที แต่ไม่เป็นไรหรอก
เพราะเวลาทำงานยิ่งมาก เงินก็เข้ามากเท่านั้น

หลังศึกษาจบมหาวิทยาลัย ระหว่างใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อยไม่ทำงาน
ทำการ เขาก็มาพบงานนี้เข้า ค่าจ้างก็ดีมากเมื่อเทียบกับเนื้องาน ที่สุดยอด
คือเงินดีงานสบาย ไม่ถูกใจก็ตรงต้องใส่สูทนี้แหละ

ไอดะใช้สองมือจับผมยาวประจำ

หมุ่นีร้อนฉิบ คงต้องตัดผมแล้ว เสื้อผ้าก็ต้องซื้อใหม่ แถมยังสัญญา
ว่าจะให้กระเป่าแบรนต์เนมเป็นของขวัญแฟนสาวอีก

“เร็วหน่อยได้ไหม”

หลุดคำบ่นออกไปไม่ทันไร ประตูก็เปิดออก ไอดะหยุดเขย่าขา ลุกยืน
ด้วยสีหน้าเคร่งขรึม

เด็กชาย 2 เด็กหญิง 2 รวม 4 คน ยืนอยู่หลังชายในเสื้อกาวน
สวมแว่น ทุกคนอายุราว 5 ขวบ จ้องไอดะด้วยสีหน้านิ่งเฉยจนน่าขนลุก

เขาคิดแบบนี้ทุกครั้งที่เห็น

พวกมันนี่นะเหรออ

“นี่ ไอตะ”

ชายในเสื้อกาวน์เอ๋ยขึ้น

“ครับ”

“ครั้งนี้ช่วยพา 4 คนนี้ไปด้วย”

ไอตะผงกศีรษะเล็กน้อย

“ได้ครับ”

ชายในเสื้อกาวน์หันหาเด็ก 4 คน แล้วว่า

“พวกเธอตามพี่คนนี้ไปนะ”

เสียงกลุ่มเด็กขานรับพร้อมกัน

“ครับ/ค่ะ”

ไอตะออกจากห้องนั่งรอไปนอกศูนย์ เขาเปิดประตูทำให้เด็กคนหนึ่ง
นั่งข้างคนขับ อีก 3 คนให้นั่งเบาะหลัง

“จ้้นไปละนะ”

ไม่มีคำตอบ

ไอตะเหยียบคันเร่งอย่างแรงทั้งที่ยังไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย

“อ๊อ”

ศีรษะของเด็กชายที่นั่งเบาะหลังคงชนเบาะหน้าจึงร้องออกมา
แต่ไอตะยังชิงรถต่อโดยไม่ขอโทษ

เรามีหน้าที่พาพวกมันไปส่งสำนักงานใหญ่เท่านั้น

ผู้คนเรียกเด็กพวกนี้ว่า

เร็นทัล ซิลเดรน ลูกให้เช่า...

CONTACT US!

 @DaifukuPub

 www.facebook.com/DaifukuPUB

 www.booktime.co.th

ยาสุชิ ซาโตยะและภรรยาใช้ชีวิตอย่างหม่นหมองไปกับวันเวลาที่หมุนผ่าน
ด้วยเหตุที่บุตรชายคนเดียวเสียชีวิต
จากบริการล้างยุคของบริษัทแห่งหนึ่ง
เขาจึงได้พบกับเด็กที่หน้าตาเหมือนบุตรชายราวกับฝาแฝด
จึงทุ่มเงินเพื่อให้ได้เด็กคนนั้นมา
หวังจะเติมเต็มให้ชีวิตมีความสุขเหมือนเดิมอีกครั้ง
แต่สดใสได้ไม่นาน ก็เกิดความผิดปกติกับเด็กจนต้องขนลุกขนพอง
หลังจากเขาได้พบพี่สาวของผู้ที่เคยใช้บริการจากบริษัทเดียวกัน
เขาเริ่มแกะรอยปริศนาสืบค้นความจริง
จนได้พบคำตอบที่สลดระทึกและรวดร้าวใจ

นิยาย

SN 0007

ISBN 978-616-448-010-0

210.-

www.booktime.co.th